यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तद्द-
श्चन्द्रमसि कृष्णं। ऊषान्निवपन्नदोध्यायेत्। द्यावा-
पृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्योनिलायत।
आखूरूपं कृत्वा। स पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः
कुर्वाणः पृथिवीमनुसमचरत्। तदाखुकरीषमभवत्
॥ ३ ॥

यदाखुकरीषꣳ सम्भारो भवति। यदेवास्य तच्च न्य-
क्तं। तदेवावरुन्धे। ऊर्जं वा एतꣳरसं पृथिव्या उपदी-
का उद्दिहन्ति। यद्वल्मीकं। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भ-
वति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोच-
मेव। श्रोचꣳ ह्येतत् पथिव्याः। यद्वल्मीकः॥ ४ ॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा
असृजत। तासामन्नमुपाक्षिप्यत। ताभ्यः सूदमुपप्रा-
भिनत्। ततो वै तासामन्नं नाक्षीयत। यस्य सूदः सम्भा-
रो भवति। नास्य गृहेऽन्नं क्षिप्यते। आपोवा इदमग्रे
सलिलमासीत्। तेन प्रजापतिरश्राम्यत्॥ ५ ॥

कथमिदꣳ स्यादिति। सोऽपश्यत् पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधितिष्ठतीति।
स वराहो रूपं कृत्वोपन्यमज्जत्। स पृथिवीमध आ-